തിരുവാതിരക്കളിയും നാടോടിത്തനിമയും

കലകളുടെ നാടാണ് കേരളം. നാടോടിയും ക്ലാസ്സിക്കുമായ അനേകം കലാരൂപങ്ങൾ കേരളത്തിൽ നിലവിലുണ്ട്. ക്ഷേത്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കലകൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കലകൾ, പാരമ്പര്യമായി പിൻതുടരുന്ന കലകൾ, ദേശങ്ങളുമായും സംസ്കാരവുമായും ബന്ധപ്പെട്ട കലകൾ തുടങ്ങി വിവിധങ്ങളായ കലകളാൽ സമ്പന്നമാണ് കേരളസംസ്കാരം. അതുമാത്രമല്ല, കേരളീയരുടെ ഈ കലാസംസ്കാരം ജനജീവിതവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ് എന്നതാണ് എടുത്തു പറയാവുന്ന മറ്റൊരു വസ്തുത. ക്ലാസ്സിക്കായാലും നാടൻ കലയായാലും അത് ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ, വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിലകൊള്ളുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും അവതരണകലകൾ. ആദ്യകാലകലകളിൽ ചിലതെല്ലാം പുരാണ ഇതിഹാസ കലകളെ അവലംബമാക്കിയുള്ളവ ആയിരുന്നു. പുരാണാഖ്യാനങ്ങളെ കേരളീയമായ പരിസരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു അവയിലൂടെ നടന്നത്. അദ്ധ്വാനത്തിന്റെയും വിശ്രമത്തിന്റെയും വിനോദത്തിന്റെയും ഒക്കെ പരിണതഫലങ്ങളായിട്ടാണ് നാടൻ കലകളും പാട്ടുകളും ഉദയം ചെയ്തത്. സമൂഹത്തിലെ വർണ്ണ-വർഗ്ഗദേശഭേദങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ കലാവിഷ്കരണം കേരളീയ കലകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. നാടൻ കലയായാലും ക്ലാസ്സിക് കലയായാലും ഈ വ്യത്യസ്തത എല്ലാ തലത്തിലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ ക്ലാസ്സിക് കലകളിൽ നാടൻ കലകളുടെ സ്വാധീനവും നാടൻ കലകളിൽ ക്ലാസ്സിക് കലകളുടെ സ്വാധീനവും കണ്ടെത്താം.

ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിൽ സവർണ്ണരും അവർണ്ണരും സ്നേഹാദരപൂർവ്വം ഒന്നിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്നതായി അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതായത് ജന്മിമാരും കുടിയാന്മാരും തമ്മിൽ ആത്മബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന ഒരു കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. തമ്പുരാക്കന്മാരോട് ബഹുമാനത്തോടെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന അടിയാന്മാരോട് തമ്പുരാക്കന്മാർക്കും സ്നേഹമായിരുന്നു. അവർ പരസ്പര സഹവർത്തിത്വം പുലർത്തിയിരുന്നു. പണിയെടുക്കുന്നവരാണെങ്കിലും അവരെ മനുഷ്യരായി കാണുകയും പണിയെടുക്കുന്നതിന് കൂലിയും പരിഗണനയും ഒക്കെ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താമസിക്കാനിടവും വിശപ്പിനാഹാരവും നൽകി. അങ്ങനെ നിലനിന്നിരുന്ന ബന്ധത്തിൽനിന്ന് നാടൻ കലകളുടെ നാടോടിത്തനിമ സവർണ്ണരുടെ കലകളിൽ കടന്നുകൂടാനിടയായിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. പാടത്തും പറമ്പിലും പലവിധ പാട്ടുകൾ പാടി നടന്നിരുന്നവരുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഈണങ്ങൾ, താളങ്ങൾ, പ്രാദേശിക ഭാഷാ പദങ്ങൾ പലതും സവർണ്ണരുടെ കലകളിലും വന്നു പെടാമല്ലോ. അതുപോലെ തിരിച്ചും സംഭവിക്കാം. സവർണ്ണ കലകളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് നാടൻ ശൈലിയിൽ കലാരൂപങ്ങൾ ഉറവെടുക്കുകയുമാവാം. ഇതൊക്കെ സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കാവുന്ന സാദ്ധ്യതകൾ മാത്രമാണ്.

കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകൾ, അതേതുവർഗ്ഗമായാലും വർണ്ണമായാലും ധാരാളം അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഒത്തൊരുമിക്കാനോ ആടാനോ പാടാനോ ഒക്കെ വിരളമായ അവസരങ്ങൾ മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. കീഴാളവർഗ്ഗമനുഭവിച്ചിരുന്ന അസമത്വങ്ങളേക്കാൾ കഠിനമായ അസ്വാതന്ത്ര്യമനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗമായിരുന്നു അന്തർജ്ജനങ്ങൾ. 'അന്തർജ്ജനം' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ അകത്തുള്ള ജനം എന്നാണ്. നാലുകെട്ടിന്റെ അകത്തളങ്ങളിലെ ഇരുളിൽ മാത്രം കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന ഇവർക്ക് ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിരയാണ് വെളിച്ചത്തേക്കുവരാനും, (അതും സന്ധ്യാസമയത്തും രാത്രിയിലും) അവരുടെ കലാവൈഭവം പ്രകടിപ്പിക്കാനും സാധ്യമായ ഒരു ദിനം. ആ ദിവസത്തിനായിട്ടവർ വർഷം മുഴുവൻ കാത്തിരുന്നു എന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. ശ്രീ. എൻ.എൻ. കക്കാടിന്റെ 'സഫലമീയാത്ര'യിൽ പരാമർശിതമായിരിക്കുന്ന 'ആതിര'യിൽ ഈ കാത്തിരിപ്പിന്റെ, ആതിരയുടെ പ്രാധാന്യം ദർശിക്കാവുന്നതാണ്.

അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്ക് ബഹിർജനങ്ങളുമായി അധികം ഇടപഴകാൻ അനുവാദം ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അടിച്ചു തളിക്കാരും പാടത്തു

പണിക്ക വരുന്ന സ്ത്രീകളുമെല്ലാം തമ്പ്രാട്ടിമാരോട് സ്നേഹപൂർണ്ണമായി പെരുമാറിയിരുന്നു. അവരുടെ പാട്ടുകൾ (ഞാറുപാട്ട്, ഞാറ്റടിപ്പാട്ട്, തേക്കുപാട്ട്, തുയിലുണർത്തുപാട്ട്, കൊയ്ത്തുപാട്ട്...) അന്തർജ്ജനങ്ങൾ കേട്ടാസ്വദിക്കുമായിരുന്നു. ഒരു കാലത്ത് കേരളീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പകൽ നേരങ്ങൾ കർഷകരുടെ പാട്ടുകളാൽ മുഖരിതമായിരുന്നല്ലോ. 'പകലത്തെ കർഷകസംഗീതങ്ങൾ' എന്ന് ഇടശ്ശേരി, കവിതയിൽ (കുറ്റിപ്പുറം പാലം) പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പാട്ടുകളുടെ ഈണവും താളവും ഭാഷയും അന്തർജ്ജനങ്ങളുടെ പാട്ടുകളിലും തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്. അന്തർജ്ജനസമൂഹം ആഘോഷിച്ചിരുന്ന, പരിശീലിച്ചിരുന്ന, ഒരു അവതരണ കലയായിരുന്നു തിരുവാതിര ക്കളി. അന്തർജ്ജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല, മറ്റ് ജാതിക്കാരും തിരുവാതിര കളിച്ചിരുന്നു. ഏതായാലും സ്ത്രീ ജനങ്ങളുടേതു മാത്രമായിട്ടുള്ള ഒരു കലയാണിതെന്ന് പറയാം. കൈകൊട്ടിക്കളി, കുമ്മികളി എന്നൊക്കെ ഇതിന് പേരുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ തെക്കും വടക്കും ദേശങ്ങളിൽ വ്യത്യ സ്തങ്ങളായ ആചാരവിശേഷത്തോടെയാണ് തിരുവാതിര കളിക്കുന്നത്.

കഥകളി, കൂത്ത്, കൂടിയാട്ടം തുടങ്ങിയ സാങ്കേതബദ്ധമായ കലക ളോടൊപ്പം തിരുവാതിരക്കളി, തുമ്പിതുള്ളൽ, സർപ്പംതുള്ളൽ, ഓണപ്പാ ട്ട്, അമ്മാനക്കളി, കുറത്തിയാട്ടം തുടങ്ങിയ ലാസ്യബദ്ധമായ കലാ വിഷ്ക്കാരങ്ങളും കേരളത്തിന്റെ നടനവേദിയിൽ നിലനിന്നുപോന്നു. സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിന്റെയും നാട്യശാസ്ത്ര വിധികളുടെയും ആഢ്യ സംസ്കാരത്തിന് സമാന്തരമായി വാമൊഴി വഴക്കത്തിന്റെയും സ്വത ന്ത്രചിട്ടകളുടെയും സാമാന്യ സംസ്കാരവും നമ്മുടെ കലാപാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഈ സാമാന്യ സംസ്കാരത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയ മായിട്ടുള്ളതാണ് തിരുവാതിരപ്പാട്ടും തിരുവാതിരക്കളിയും. ആദ്യന്തം കേരളത്തനിമകൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമാണ് തിരുവാതിരക്കളി. കേരളത്തി ന്റേതുമാത്രമായ ഒരു കലാരൂപമാണിത്. വേഷത്തിലും ഭൂഷണങ്ങളിലും ഭാവത്തിലും ചലനത്തിലും ഭാഷയിലും അനുഷ്ഠാനത്തിലും കേരളത്ത നിമ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന ലാസ്യനൃത്ത രൂപമാണ് തിരുവാതിരക്കളി.

തിരുവാതിര - സങ്കല്പവും ഐതിഹ്യവും

കേരളത്തനിമകൊണ്ട് മനോഹാരിയായ കലയാണ് തിരുവാതിര ക്കളി. ഇത് സ്ത്രീകളുടെ ഉത്സവവും ആഘോഷവും അനുഷ്ഠാനവുമാണ്. സുദീർഘവും ഐശ്വര്യ സമ്പൽസമൃദ്ധിയുമുള്ള ദാമ്പത്യ ജീവിതവും സൽസന്താന സൗഭാഗ്യവുമാണ് ഈ അനുഷ്ഠാനത്തിനു പിന്നിലുള്ള വിശ്വാസം.

"നീളമേ വാഴ്ക നെടുമംഗല്യം
സന്തതിക്കേറ്റം വരം തരേണം
സന്തതം ചിന്തിച്ചിതാതൊഴുന്നേൻ"

"ഇപ്പാട്ടു പാടുന്ന മങ്കമാർക്ക്
മംഗല്യത്തോടെ വസിക്കാം
അർത്ഥവും പുത്രരും ബന്ധുക്കളും
ഭർത്താവുമായി സുഖിക്കാം."

എന്നിങ്ങനെ ഓരോ പാട്ടിന്റെയും അവസാനം ഫലശ്രുതി പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു തന്നെ തിരുവാതിരക്കളിയുടെ അനുഷ്ഠാനഹേതു വ്യക്തമാണല്ലോ. ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര നാളിൽ രാത്രിയിൽ മുഴുവൻ അഷ്ടമംഗല്യവും വിളക്കും വെച്ച് അതിന് ചുറ്റും തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകൾ പാടി കളിക്കുകയാണ് പതിവ്. ശ്രീപാർവ്വതിയുടെയും പരമേശ്വരന്റെയും കഥകൾ, പുരാണ നായകന്മാരുടെ കഥകൾ, മംഗല്യവതികളായവരുടെ പുണ്യകഥകൾ ഒക്കെ പാടി കളിക്കും.

പഴയകാലത്ത് 28 ദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരനുഷ്ഠാനമായിരുന്നു തിരുവാതിര. വൃശ്ചികമാസത്തിലെ തിരുവാതിര നക്ഷത്രത്തിൽ ആരംഭിച്ച് ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര വരെ 28 ദിവസവും വൈകുന്നേരം സ്ത്രീകൾ ഒത്തുകൂടി തിരുവാതിര കളിക്കുക പതിവാണ്.

ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിര
ഭഗവാൻ തന്റെ തിരുനാളാണ്
ഭഗവതിക്കു തിരുനോൽമ്പാണ്
ഉണ്ണരുത്, ഉറങ്ങരുത്
കളിക്കണം പോൽ, തുടിക്കണം പോൽ
ആടണം പോൽ, പാടണം പോൽ
ചൂടണം പോൽ പൊന്നിൻ പൂവും
തിന്നണം പോൽ വെറ്റിലയും....

ഇതാണ് തിരുവാതിരക്കളിയിലെ സങ്കല്പം

(കുളിക്കണം, തുടിക്കണം, ആടണം, പാടണം, പൂചൂടണം, വെറ്റില തിന്നണം)

ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ ജന്മനാളായി ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിരയെ കണക്കാക്കുന്നു. അതുപോലെ പാർവ്വതീദേവി തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച് ശിവനെ

പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി പ്രീതിപ്പെടുത്തിയ ദിവസമായിരുന്നു തിരുവാതിര എന്നും അതിനാൽ ഉത്തമനായ ഭർത്താവിനെ ലഭിക്കാൻ ഈ ദിവസം നോമ്പുനോറ്റ് തിരുവാതിര വ്രതമനുഷ്ഠിച്ച് ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരുന്ന് തിരുവാതിര കളിക്കണം എന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ സുമംഗലികൾക്ക് ദീർഘസുമംഗലികളാവാനും സൽസന്താനം ലഭിക്കാനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഒക്കെ വേണ്ടിയാണ് ആതിര വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

കാമദേവനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് മറ്റൊരു ഐതിഹ്യം. ദക്ഷപ്രജാപതിയുടെ മകളായ സതീദേവിയെ ശിവൻ വിവാഹം ചെയ്ത് കൈലാസത്തിൽ വാഴുന്നകാലത്ത് ദക്ഷൻ കൈലാസത്തിൽ എത്തി. ശിവകിങ്കരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞു നിർത്തിയതിൽ കുണ്ഠിതനായി തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ദക്ഷയാഗം നടത്തുകയും ശിവനെ ക്ഷണിക്കാതിരിക്കുകയുംചെയ്തു. എന്നാൽ ശിവനെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് സതി യാഗത്തിനു പോയി അപമാനിതയായി, അഗ്നിയിൽ ദേഹത്യാഗം ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ ശിവൻ ദക്ഷന്റെ യാഗംമുടക്കി ദക്ഷനെ വധിച്ച ശേഷം ഉഗ്രമായ തപസ്സിൽ മുഴുകി. സതീദേവി അടുത്ത ജന്മത്തിലും ശിവപത്നിയാകണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഹിമവാന്റെ മകളായ പാർവ്വതിയായി പിറന്നു. കന്യകയായ പാർവ്വതി ഹിമവൽസാനുവിൽ ഘോര തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്ന ശിവനെ പൂജിച്ചും ആരാധിച്ചും കഴിഞ്ഞു. ശിവന്റെ ഘോരതപസ്സിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനില്പുതന്നെ താറുമാറാകുവാൻ തുടങ്ങി. തപസ്സുമുടക്കുന്നതിനായി ദേവന്മാർ കാമദേവന്റെ സഹായം തേടി. പാർവ്വതി ശിവപൂജ നടത്തുന്ന വേളയിൽ കാമദേവൻ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് ശിവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് കാമബാണമയച്ചു. കാമശരമേറ്റ ശിവൻ പാർവ്വതിയിൽ അനുരക്തനായി. പക്ഷേ, തപസ്സിളക്കിയ കാമദേവനിൽ കോപമുണ്ടായി മൂന്നാം തൃക്കണ്ണ് തുറന്ന് കാമനെ ഭസ്മമാക്കികളഞ്ഞു. കാമന്റെ പത്നിയായ രതീദേവിക്ക് ഇതു സഹിക്കാനായില്ല. രതീദേവി പാർവ്വതിയെ സമീപിച്ച് തന്റെ സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. ശിവന്റെ ജന്മനക്ഷത്രമായ തിരുവാതിരവരെ ശിവനെ പൂജിച്ച് പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ പാർവ്വതീദേവി നിർദ്ദേശിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം വ്രതമെടുത്ത് പൂജിച്ചതിന്റെ ഫലമായി കാമദേവൻ പുനർജ്ജനിച്ചു.

ശിവൻ പാർവ്വതിയിൽ അനുരക്തനായി പ്രസാദിച്ച്, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദിനം, കാമദേവൻ പുനർജ്ജനിച്ച ദിനം, ശിവന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം എന്നിങ്ങനെ തിരുവാതിരക്ക് പല സങ്കല്പങ്ങളും ഉണ്ട്. ധനുമാസത്തിലെ മകയിരം നാൾ തുടങ്ങി തിരുവാതിര നാൾ മുഴുവൻ ഉറക്കമൊഴിച്ചിരുന്ന് പ്രാർത്ഥനയും തിരുവാതിരക്കളിയുമൊക്കെ നടത്തിയാൽ

ദാമ്പത്യസുഖം ലഭിക്കുമെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും ഐതീഹ്യങ്ങൾ പ്രകാരം ഉദാത്തമായൊരു ദാമ്പത്യമാണ് തിരുവാതിരക്കളി സങ്കല്പത്തിനു പിന്നിൽ ഉള്ളതെന്നു കാണാം.

തിരുവാതിര നാളിൽ പ്രത്യേക താളത്തിൽ ചുവടുവെച്ച് അംഗനമാർ ചുറ്റും നിന്ന് വട്ടത്തിൽ ലാസ്യരൂപേണ കൈകൊട്ടിയുള്ള നൃത്തമാണ് കൈകൊട്ടിക്കളി അഥവാ തിരുവാതിരക്കളി. ഇതിന്റെ സാഹിത്യരൂപമാണ് തിരുവാതിരപ്പാട്ട്. പുരാണകഥകളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സ്വതന്ത്രഭാഷാഗാനങ്ങളാണ് തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകളിൽ ഉള്ളത്. തുള്ളൽപ്പാട്ടുകൾ, വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ, ഉറക്കപ്പാട്ടുകൾ, കൃഷിപ്പാട്ടുകൾ, തുടങ്ങിയ പാട്ടുകളെപ്പോലെ സാഹിത്യ ഗുണമുള്ള പാട്ടുകളാണ് തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകൾ. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ നിത്യ വ്യവഹാരത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയാണ് തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നത്.

ചടങ്ങുകളിലെ നാടോടിത്തം

അനുഷ്ഠാനപരമായ ഒരു അവതരണകലയാണ് തിരുവാതിരക്കളി. അതിനാൽ ചില ചടങ്ങുകളോടെയാണ് തിരുവാതിര അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഓണത്തിനും, വിഷുവിനും, യുവജനോത്സവവേദികളിലും കാണപ്പെടുന്ന തിരുവാതിരക്കളിയല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പക്ഷെ അവയുടെ പ്രാഗ്രൂപമായിരുന്നു, സങ്കല്പമായിരുന്നു ഇത് എന്നതും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. ചടങ്ങും അനുഷ്ഠാനവുമില്ല എന്നേയുള്ളൂ. അതുപോലെ തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകളിലും വ്യത്യാസമുണ്ട്. വേഷം, വിളക്ക് വയ്ക്കൽ, പൂചൂടൽ, ഞൊറിഞ്ഞുടുക്കൽ (യുവജനോത്സവത്തിന് പരമ്പരാഗത രീതിക്ക് പ്രത്യേക മാർക്കുണ്ട് എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.) എന്നിവയൊക്കെ പഴയപോലെ പിൻതുടരുന്നുണ്ട്.

തിരുവാതിരയുടെ അനുഷ്ഠാന ചടങ്ങിൽ ആദ്യത്തേത് തുടിച്ചുകുളിയാണ്. ഏഴര വെളുപ്പിന് സ്ത്രീകളെല്ലാം കുളിക്കാനായി പുറപ്പെടണം. കുളത്തിലോ പുഴയിലോ ആണ് കുളിക്കുക പതിവ്. സ്ത്രീകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനമാണ് ഈ കുളി എന്നു പറയാം. കുളത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ ഇടംകൈയും വലംകൈയും പ്രത്യേക താളത്തിൽ ചലിപ്പിച്ച് ചെണ്ട, മദ്ദളം പോലെ യുള്ള സംഗീതഉപകരണങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്ന ശബ്ദം പോലെയുള്ള ശബ്ദം കേൾപ്പിച്ചാണ് തുടിക്കുന്നത്. എല്ലാ ജലസ്രോതസ്സുകളുടെയും അധിദേവതയായി ഗംഗാദേവിയെ കണ്ട് സ്തുതിക്കുന്നതാണീ ചടങ്ങ്. തുടിക്കുന്നതോടൊപ്പം വെള്ളം പതയ്ക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്.

ഒന്നാകും പാൽക്കടലിൽ
ഒന്നുണ്ടുപോൽ പള്ളിശംഖ്
പള്ളിശംഖിൻ നാദം കേട്ടി-
ട്ടുണരുണരു ഗംഗാദേവി.....
അച്ചിമാരേ വാ കുളിപ്പാൻ
അലക്കിപ്പുടവ ഞാൻ തരുവേൻ

ഇങ്ങനെ പോകുന്നതാണ് തുടിച്ചുകുളിപ്പാട്ട്. പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ പാടിപ്പാടി തുടിക്കുന്നതിന്റെ വേഗതയും ശബ്ദവും കൂടിക്കൂടി വരും. ഒടുവിൽ ഹർഷാരവത്തോടെ കുരവയിട്ട് ഗംഗാദേവിയെ ഉണർത്തി, തിരിവെച്ച് മഞ്ഞൾക്കുറിയൊക്കെ തൊട്ട് മാറ്റിയുടുത്ത് തിരിച്ചുവരുന്നതോടെ ഈ ചടങ്ങ് അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ പാട്ടിലെ ഭാഷയിൽ ഒന്നുണ്ടുപോൽ, തരുവേൻ തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളിൽ നാടൻ ഭാവം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. സംസാരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള പാട്ടാണിതെന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

വൃശ്ചികമാസത്തിലെ തിരുവാതിര നാൾ മുതൽ തുടിച്ചു കുളി ആരംഭിക്കാവുന്നതാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ഒത്തുചേരലും ആഘോഷവുമാക്കി മാറ്റാൻ നേരത്തെ തന്നെയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾക്കു കൂടിയുമാണ് 28 ദിവസം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ദിവസങ്ങൾക്കിടയിൽ കയ്യിലും കാലിലുമൊക്കെ മൈലാഞ്ചി അണിയുക പ്രധാനമാണ്. അതുപോലെ പാട്ടുകൾ പാടി അമ്മാനമാടുകയും പതിവാണ്. കുളികഴിഞ്ഞ് അമ്മാനപ്പാട്ടും പാടിയാണ് വരുന്നത്.

എട്ടങ്ങാടി നിവേദ്യം

പാർവ്വതീദേവി ശിവനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച സമയത്ത് (കൊട്ടുംകാട്ടിലാണല്ലോ തപസ്സ്) അവിടെവെച്ച് ഒരു വിഭവമുണ്ടാക്കി ശിവന് സമർപ്പിച്ചു. കാട്ടിൽ കിട്ടുന്ന ചില കിഴങ്ങുകളും കായ്കനികളും ചേർത്താണ് നിവേദ്യമുണ്ടാക്കിയത്. അതിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായിട്ടാണ് എട്ടങ്ങാടി നിവേദ്യം. എട്ട് കൂട്ട് സാധനങ്ങൾ ചേർന്നതിനാലാണ് എട്ടങ്ങാടി എന്ന പേരു വന്നത്. ചേമ്പ്, ചേന, കാച്ചിൽ, കിഴങ്ങ്, കൂർക്ക, കായ, പയർ, കരിമ്പ് എന്നിവയാണ് എട്ട് കൂട്ടം സാധനങ്ങൾ ഇവ കനലിൽ ചുട്ടെടുത്ത് അരിഞ്ഞ ശേഷം ശർക്കര, തേൻ മുതലായ മധുരങ്ങൾ ചേർത്ത് ഇളക്കി, കട്ടി പരുവത്തിലാക്കുന്ന അതീവസ്വാദുള്ള ഒരു വിഭവമാണ് എട്ടങ്ങാടി. എങ്കിൽ കൂടി ധനുമാസ

ത്തിലെ മകയിരം നാളിൽ മാത്രമാണ് ഇതുണ്ടാക്കുന്നത് എന്നൊരു പ്രത്യേകതകൂടി ഉണ്ട് ഇതിന്.

സന്ധ്യാ സമയത്ത് മകയിരം നക്ഷത്രം ഉള്ള ദിവസമാണ് എട്ടങ്ങാടി നിവേദിക്കേണ്ടത്. ഗണപതി, ഗുരു, വിഷ്ണു, ശിവൻ, പാർവ്വതി എന്നീ ക്രമത്തിലാണ് എട്ടങ്ങാടി നിവേദിക്കുക. വെറ്റില, പാക്ക്, കരിക്ക് എന്നിവയും തുടർന്ന് നേദിക്കുന്നു. ഈ വെറ്റില, പാക്ക് ചേർത്ത് മുറുക്കുകയും വേണം. 101 വെറ്റിലയാണ് വിവാഹം കഴിഞ്ഞുള്ള ആദ്യ തിരുവാതിരയ്ക്ക് വധുവിന് നേദിക്കാനുള്ളത്. ഭാര്യയും ഭർത്താവും കൂടി ഈ 101 വെറ്റിലയും മുറുക്കണമെന്നാണ് ശാസ്ത്രം.

നിവേദ്യത്തിനുശേഷം മുറുക്കിചുവപ്പിച്ച് ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്സവത്തെ അവർ ആഘോഷിക്കുന്നു. മംഗല്യവതികളായ സ്ത്രീകളും പെൺകുട്ടികളും ഒരുമിച്ച് വട്ടത്തിൽ നിന്ന് തിരുവാതിര കളിക്കും. ഒരാൾ ഒന്നോ രണ്ടോ വരി പാടി കൊട്ടുകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അതേറ്റ് പാടിക്കൊണ്ടാണ് കളിക്കുന്നത്. വളരെ പതിഞ്ഞ ഈണമാണ് സാമ്പ്രദായികമായ തിരുവാതിരപ്പാട്ടിനുള്ളത്. ആദ്യമാദ്യം പതുക്കെയുള്ള താളം പിന്നീട് പാതിരാവാകുമ്പോഴേക്കും വേഗമേറുകയും കുമ്മിയടിക്കുകയും ഒക്കെ ഉണ്ടാകും.

പാതിരാപ്പൂ ചൂടൽ ആണ് അടുത്ത ചടങ്ങ്. അർദ്ധരാത്രി വരെ തിരുവാതിര കളിച്ച ശേഷമാണ് പാതിരാപ്പൂ ചൂടുക. ദശപുഷ്പങ്ങളായ കറുക, ചെറുള, കയ്യോന്നി, മുക്കുറ്റി, തിരുതാളി, പൂവാങ്കുരുന്നില, വിഷ്ണുക്രാന്തി, നിലമ്പന, ഇരു ചെവിയൻ, ഉഴിഞ്ഞ എന്നിവ ശേഖരിച്ചു വെച്ചിരിക്കും. കവുങ്ങിൻ പൂക്കുലയും ഇതിനോടൊപ്പം വെയ്ക്കാറുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം കൂടെ തുളസിത്തറയിലോ, മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരിക്കും. തിരുവാതിരക്കളിക്കാർ രണ്ടു ചേരികളായി തിരിഞ്ഞ് പൂവെടുക്കാൻ വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് ചോദിച്ചുകൊണ്ട് പ്രത്യേകം പാട്ടുണ്ട്. അതു പാടിയശേഷമാണ് പൂവെടുക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഒന്നാകും തൃശ്ശൂരെ മതിലകത്ത്

സംഘം 1 : ഒന്നുണ്ടുപോൽ പൂത്തിലഞ്ഞി
ആയിലഞ്ഞിപ്പൂ പറിക്കാൻ
പോരിൻ പോരിൻ തോഴിമാരേ......

സംഘം 2 : ഞങ്ങളാരും പോരുന്നില്ല
മതിലകത്ത് കണ്ണനുണ്ട്....

ഇങ്ങനെ പാടി, ഒന്നാകും മതിലകം പത്താകും മതിലകം വരെ (1,2,3,4,.... 10) പാടിയതിനുശേഷം എല്ലാവരും ചേർന്ന് ദശപുഷ്പം കണ്ടെടുക്കുന്നു. ഈ പൂക്കളിലേക്ക് തീർത്ഥം തളിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഒരുപാട്ടുണ്ട്.

ഒന്നാം കുന്നിന്മേൽ ഓരടിക്കുന്നിന്മേൽ
ഒന്നല്ലോ കന്യമാർ പാലനട്ടു
പാലയ്ക്കിലവന്നു, പൂവന്നു, കായ് വന്നു
പാലയ്ക്കു നീർ കൊട്ടു പാർവ്വതിയെ

എന്നിങ്ങനെ ഒന്നാം കുന്ന് മുതൽ പത്താംകുന്ന് വരെ പാടണം. ദശപുഷ്പം എടുത്തശേഷം വള്ളപ്പാട്ടും പാടി തിരികെ കളി നടക്കുന്നിടത്തു വന്നിട്ട് ഓരോ പുഷ്പത്തിനും ഓരോ പാട്ടുണ്ട്, ആ പാട്ടുപാടി പൂക്കൾ തലയിൽ ചൂടണം. തുടർന്ന് ഏഴര വെളുക്കും വരെ അംഗനമാർ ഒന്നിച്ചു നിന്ന് കളിക്കുകയും പുലരുമ്പോൾ കുളിച്ചു വന്ന് 'തിരുവാതിര നിവേദ്യം' ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. 'കൂവനിവേദ്യം' എന്ന് ഇതിന് പേരുണ്ട്. കൂവപ്പൊടി, ശർക്കര, തേങ്ങ, ഏത്തപ്പഴം അരിഞ്ഞത് ഇവ ചേർത്ത് കുറുക്കി ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് കൂവനേദ്യം. അതും എട്ടങ്ങാടി നേദിച്ചതു പോലെ ഗുരു, ഗണപതി, വിഷ്ണു, ശിവൻ, പാർവ്വതി എന്നിവർക്കും സുബ്രഹ്മണ്യനും നേദിക്കണം. തുടർന്ന് നോമ്പ് തീർത്ത്, തീർത്ഥവും, മലരും സേവിച്ച് ചടങ്ങവസാനിപ്പിക്കും.

വ്രതനിഷ്ഠയോടെ ചെയ്യുന്ന ഈ അനുഷ്ഠാനദിവസം പ്രത്യേകമായൊരു ഭക്ഷണം കൂടി ഉണ്ടാകും. 'തിരുവാതിരപ്പുഴുക്ക്' എന്നാണിതിന് പേര്. ചേമ്പ്, ചേന, കിഴങ്ങ്, ഏത്തക്കായ, കൂർക്ക, കാച്ചിൽ ഇവ ആവശ്യത്തിന് വെള്ളവും ഉപ്പും ചേർത്ത് പുഴുങ്ങിയ ശേഷം തേങ്ങയും മുളകും ജീരകവും അരച്ച് ചേർത്ത് കറിവേപ്പിലയും വെളിച്ചെണ്ണയും ചേർത്ത് പാകപ്പെടുത്തുന്നു. അരി ആഹാരമൊന്നും അന്നേ ദിവസം പാടില്ല. ഗോതമ്പിന്റെ ആഹാരവും തിരുവാതിരപ്പുഴുക്കും ഒക്കെയാണ് നോമ്പെടുക്കുന്നവരുടെ ആഹാരം.

ഒരുവർഷം കാത്തിരുന്ന ശേഷം വരുന്ന ആഘോഷമാണ് തിരുവാതിര. ഇത് സ്ത്രീകളുടെ ഒത്തുചേരലിന്റെയും അവരുടെ ആത്മപ്രകാശനത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിന്റെ തന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു ഒരുകാലത്ത് തിരുവാതിര.

വയ്യായേ വയ്യായേ
അടുക്കളപ്പണിയിനി വയ്യായേ

എന്ന് മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ ഈണത്തിൽ ചില പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. വീടിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന സ്ത്രീ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മൂകമായ തേങ്ങലുകളും അഭിലാഷങ്ങളും അടക്കിപ്പിടിച്ച പ്രതിഷേധങ്ങളും ഈ ഈണങ്ങളിൽ ലയിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട സ്ത്രീ ജനസമൂഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. അതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയുടെയും പൈതൃകത്തിന്റെയും ഉരുക്കഴിക്കലുമുണ്ട്.

ലാളിത്യമാണ് തിരുവാതിരക്കളിയുടെയും പാട്ടിന്റെയും പ്രധാന പ്രത്യേകത. അവതരിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ച് വേദിയൊന്നും ഇതിനാവശ്യമില്ല. വേഷം തികച്ചും കേരളീയം തന്നെ. മുണ്ടും നേര്യതും, മുഖം മിനുക്ക് എങ്ങനെയുമാവാം. അതുപോലെ താളവാദ്യങ്ങളൊന്നും നിർബന്ധവുമില്ല. ഒരുമിച്ച് കൈകൊട്ടുമ്പോഴും പാദചലനങ്ങൾ ചുവടുകളായി ചവിട്ടുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന താളമേളമാണ് തിരുവാതിരയുടെ ശബ്ദസൗകുമാര്യം. പുരുഷന്മാരുടെ യാതൊരു സഹായവും കൂടാതെയുള്ള അവതരണമാണ് തിരുവാതിരക്കളിക്കുള്ളതെന്നതിനാൽ തികച്ചും സ്ത്രീപരമാണ് ഈ കലാരൂപം. വനിതകൾ തങ്ങളുടെ സംഗീതാത്മകവും ലാസ്യാത്മകവുമായ ആവിഷ്കാരം കൊണ്ട് തനതായ ഒരു നൃത്തരൂപമായി തിരുവാതിരക്കളിയെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്.

ആചാരാനുഷ്ഠാനപരമായി നോക്കിയാൽ തിരുവാതിരക്കളിയിലെ ചടങ്ങുകൾ (നിവേദ്യങ്ങൾ, തുടിച്ചുകുളി, മൈലാഞ്ചിയണിയൽ, ദശപുഷ്പം, എട്ടങ്ങാടി, തിരുവാതിരപ്പുഴുക്ക്, കൂവ കുറുക്കിയത് എന്നിവയെല്ലാം) നാടൻ സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്ന് കാണാം. അതുപോലെ ഭാഷാപരമായി പരിശോധിച്ചാലും തിരുവാതിരപ്പാട്ടുകൾ നാടൻ ശൈലിയിൽ വാമൊഴിയായി പകർന്നു കൊടുത്ത് തലമുറകളായി പാടി വന്നവയാണെന്ന് കാണാം.

ചില പാട്ടുകൾ

1. തുമ്പപ്പൂ മാലയും ഗംഗാ നീരും
പത്തുപലം ശർക്കര പത്തു തേങ്ങ
മുന്നാഴി നല്ല പശുവിൻ നെയ്യ്
കദളിപ്പഴം ആഴക്ക് നല്ല പൊടി ജീരകം
ഇവയെല്ലാം കൂട്ടീട്ടൊരപ്പം പാർത്തു
അപ്പമിതാർക്കാർക്ക് കാഴ്ചവയ്പൂ

തിരുവാഴപ്പള്ളിൽ ഗണപതിക്ക്
കാഴ്ചയും വച്ചിതാ കൈതൊഴുന്നേൻ
എന്റെ ഗണപതീ തമ്പുരാനെ
ഞാനിതാ നിൻപാദം കൈതൊഴുന്നേൻ
നീളമേ വാഴ്ക നെടുമംഗല്യം
സന്തതിക്കേറ്റം വരംതരണം
സന്തതം ചിന്തിച്ചിതാ തൊഴുന്നേൻ......
....

2.പത്മപീഠത്തിലിരിക്കും പെണ്ണ്
പട്ടുടയാടകൾ ചാർത്തും പെണ്ണ്
വെളുവെളെ മേനി നിറമൊത്തോളെ
വെൺമുത്തു മാലയണിഞ്ഞവളേ.............
... ...

3.തിങ്കൾക്കല ചൂടും തമ്പുരാൻ തന്നുടെ
തിങ്കളിൽ വന്ന തിരുവാതിരാ......
മംഗല്യസ്ത്രീകൾക്കണ്ടുത്തമമായൊരു
മംഗലമായ കഥകളിന്ന്
പാടിക്കളിപ്പാനായ് കാരുണ്യം നൽകണം
ഞങ്ങൾക്കിന്നൻപോടു തമ്പുരാനേ...........

4.ദേവീ സതീദേവി വന്നു - പിന്നെ
ഹിമവാൻ മകളായ് - പിറന്നു
പാർവ്വതിയെന്നൊരു പേരുമിട്ടു
അന്നവുമൂട്ടിവളർത്തി
മുടിയുമിറക്കീട്ടു കാതുംകുത്തി
അക്ഷര വിദ്യക്കിരുത്തി....
ആടയുടുപ്പിച്ചു താതൻപിന്നെ
ആരോമലാക്കി വളർത്തീ...........

5.പണ്ടു ദശരഥനെന്നൊരു ഭൂപാലൻ
ഉണ്ടായി ഭൂമിയിൽ വീരനായി
പുത്രന്മാരില്ലാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചു ഭൂപതി
പുത്രകാമേഷ്ടി കഴിച്ച ശേഷം
ഹോമത്തിലുണ്ടായ പായസം ഖണ്ഡിച്ചു
കൗസല്യയ്ക്കും നൽകി കൈകേയിക്കും

അന്നേരം കണ്ടു സുമിത്ര നിൽക്കുന്നത്
മന്നവനാനനം താഴ്ത്തിമെല്ലേ
തന്റേതിൽപാതി കൊടുത്തിതു കൗസല്യ
പാതികൊടുത്തിതു കൈകേയിയും..........

ഡോ. എം.ഗംഗാദേവി,
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ,
കെ.കെ.ടി.എം. ഗവണ്മെന്റ് കോളേജ്,
പുല്ലൂറ്റ്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ.
Email: Ganga40vishnu@gmail.com